

ment praktiserende lægers adgang til egnede lokaler i udkantsområder.

Set i lyset af bl.a. samlingen af specialiserede sygehusbehandlinger på færre enheder med deraf følgende behov for sikring af de nære sundhedstilbud er det overordnet regeringens vurdering, at der er behov for at give regioner og kommuner mulighed for at sikre egnede lokaler ikke alene for almen praksis men praksissektoren og for kommunernes adgang til at medvirke til at sikre borgerne adgang til sundhedstilbud i nærmiljøet.

Nærværende lovforslag tager således sigte på at sikre regioners og kommuners mulighed for at planlægge og udvikle nære sundhedstilbud med henblik på at sikre borgerne let adgang til sundhedsydelser af høj kvalitet i nærmiljøet.

2. Gældende ret

Regionsrådet har efter sundhedslovens § 57 ansvar for at tilvejebringe tilbud om behandling hos praktiserende sundhedspersoner. Det betyder, at regionsrådet har en pligt i forhold til at sikre tilvejebringelsen af behandlingstilbud i praksissektoren. Det følger af sundhedslovens § 227, at Regionernes Lønnings- og Takstnævn, som er nedsat i henhold til § 37 i lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygefællesskab, afslutter overenskomster med organisationer af sundhedspersoner m.fl. om vilkårene for ydelser i praksissektoren; d.v.s. ydelser hos alment praktiserende læger, speciallæger, kiropraktorer, fysioterapeuter, fodterapeuter, psykologer m.fl.

Overenskomsterne indeholder bestemmelser om både centrale og regionale samarbejdsudvalg. På myndighedsside er regioner og kommuner repræsenteret i både det centrale og regionale samarbejdsudvalg. Samarbejdsudvalgene har i en række overenskomster bl.a. til opgave at udarbejde en praksisplan.

Sundhedsloven indeholder ikke udtrykkelig hjemmel til, at et regionsråd kan tilvejebringe og udleje lokaler til brug for virksomhed, der udøves af personer efter overenskomst efter sundhedslovens § 227.

Kommunerne er efter sundhedsloven ansvarlige for en række sundhedsydelser, der løses tæt på borgerne og i sammenhæng med andre kommunale opgaver på bl.a. ældreområdet, skoleområdet og det sociale område. Disse opgaver omfatter bl.a. hjemmesygepleje, sundhedspleje, tandpleje til børn og unge, genoptræning samt alkoholbehandling. Hertil kommer, at kommunerne efter sundhedslovens § 119 skal etablere forebyggende og sundhedsfremmende tilbud til bor-

gerne, f.eks. i form af rygestopkurser og kostvejledning.

Endvidere blev der med kommunalreformen indført kommunal medfinansiering på sygehus- og praksisområdet med henblik på også at give kommunerne økonomiske incitamenter til at investere i og samarbejde med regionerne om løsningen af opgaverne i sundhedsvæsenet. Som led i kommunernes medfinansiering af praksissektoren blev KL medlem af Regionernes Lønnings- og Takstnævn, der bl.a. har ansvar for at indgå overenskomster på praksisområdet med organisationer af sundhedspersoner.

Derudover blev der med henblik på at styrke samarbejdet mellem regioner og kommuner i henhold til sundhedsloven nedsat de såkaldte sundhedskoordinationsudvalg.

Sundhedsloven indeholder ikke udtrykkelig hjemmel til, at kommunerne kan tilvejebringe og udleje lokaler til sundhedspersoner med overenskomst efter sundhedslovens § 227 eller til regionen med henblik på udførelse af ambulante sygehussydelser.

I modsætning til regionerne er kommunerne underlagt de almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommunernes opgavevaretagelse – de såkaldte kommunalfuldmagtsregler – som efter en konkret vurdering kan danne grundlag for kommunernes opgavevaretagelse.

3. Lovforslaget

3.1. Regionernes opgave

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i sundhedsloven, hvorefter regionsrådet kan tilvejebringe og udleje lokaler til praktiserende sundhedspersoner.

Bestemmelsen vil bl.a. kunne tages i anvendelse af regionsrådet med henblik på bl.a. at planlægge og sikre lægedækningen i regionen, understøtte udviklingen af flerlægepraksis i regionen samt understøtte sikring af særlige opgaver og funktioner ud fra regionale og lokale behov såsom akutbetjeningen.

Det er efter forslaget en betingelse, at udlejning finder sted på markedsvilkår. Regionsrådet skal i den forbindelse udfolde rimelige bestræbelser med henblik på at fastsætte markedsvilkår, herunder f.eks. konsultere ejendomsmæglere eller foretage undersøgelser for andre tilsvarende lejemål. Afgørelsen af, hvad markedsvilkår konkret indebærer, vil ofte bero på et skøn. Dette skøn kan være meget vanskeligt at foretage. Der må derfor tilkomme regionsrådet en vis margin for dette skøn.

Eventuelle regionale udgifter vedrørende tilvejebringelse af egnede lokaler afholdes inden for de ordinære regionale anlægsrammer.